

**Η ΑΛΗΘΙΝΗ
ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ
ΘΕΟΥ**

Συντάκτης:

ABU AMEENAH

BILAL PHILIPS

Μετάφραση:

Αχμεντ Αμπντ Ελ Αζιμ Τουρκομανολη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ποια είναι η Αληθινή Θρησκεία του Θεού;

Το Ονομα της Θρησκείας

Θεός και Δημιουργία

Το Μήνυμα των Ψεύτικων Θρησκειών

Παγκοσμιότητα της Θρησκείας του Θεού

Αναγνώριση του Θεού

Σημεία του Θεού

Συμπέρασμα

**ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ
ΘΕΟΥ;**

Κάθε άτομο γεννιέται σε μια περίσταση η οποία δεν είναι της προσωπικής του επιλογής. Η θρησκεία της οικογένειάς του ή η ιδεολογία του κράτους τον επιβαρύνουν απο την πρώτη κιόλας στιγμή της ύπαρξής του σε αυτόν τον κόσμο.

Ωσπου να φθάσει την εφηβική ηλικία, το μυαλό του συνήθως έχει τελείως διαμορφωθεί στο να πιστεύει οτι οι δοξασίες της ιδιαίτερής του κοινωνίας είναι οι σωστές δοξασίες που κάθε ένας όφειλε να έχει. Ομως, οταν μερικοί ώριμοι άνθρωποι που είναι και εκτεθειμένοι σε άλλα συστήματα δοξασίας, αυτοί αρχίζουν να αμφισβητούν το κύρος των προσωπικών τους δοξασιών. Οι αναζητούντες την αλήθεια συχνά φθάνουν σε σημείο σύγχυσης στο οποίο νομίζουν οτι κάθε μία θρησκεία,

αίρεση, ιδεολογία και φιλοσοφία διεκδικούν να είναι η μία και μοναδική σωστή οδός για τον άνθρωπο. Πράγματι, όλοι αυτοί ενθαρρύνουν τον κόσμο να πράξει το καλό. Ετσι, ποιός εξ'αυτών έχει δίκιο;

Είναι αδύνατον όλοι να έχουν δίκιο αφού κάθε ένας ισχυρίζεται οτι όλοι οι άλλοι σφάλλουν. Τότε πώς ο αναζητών την αλήθεια επιλέγει την ορθή οδό;

Ο Θεός μας έδωσε όλες τις πνευματικές και διανοητικές ικανότητες για να μας επιτρέψουν να λάβουμε αυτήν την κρίσιμη απόφαση. Αυτή είναι η πλέον σπουδαία απόφαση στην ζωή του ανθρώπου. Επάνω της εξαρτάται το μέλλον του. Συνεπώς, κάθε ένας απο εμάς πρέπει να εξετάσει αμερόληπτα την εμφανισθείσα ένδειξη και να διαλέξει οτι φαίνεται να είναι σωστό, μέχρις ότου προκύψει μία άλλη ένδειξη.

Οπως κάθε άλλη θρησκεία ή φιλοσοφία, το Ισλάμ διεκδικεί επίσης να είναι η μόνη και η μοναδική οδός

προς τον Θεό. Σε αυτήν την άποψη δεν είναι διαφορετικό απο τα άλλα συστήματα. Αυτό το φυλλάδιο σκοπεύει να εξασφαλίσει κάποια ένδειξη για την ισχύ αυτής της διεκδίκησης. Ομως, πρέπει πάντοτε να έχουμε υπόψη οτι κάθε ένας μόνο μπορεί να καθορίσει το αληθινό μονοπάτι θέτοντας κατά μέρος συναισθήματα και προκαταλήψεις, τα οποία συχνά μας τυφλώνουν προς την πραγματικότητα. Τότε και μόνο τότε, θα είμεθα ικανοί να χρησιμοποιήσουμε την νοημοσύνη που μας χαρίστηκε απο τον Θεό και να κάνουμε μία λογική και σωστή απόφαση.

Υπάρχουν πολλά επιχειρήματα, τα οποία ίσως να είναι προηγμένα για να υποστηρίξουν την διεκδίκηση του Ισλάμ, στο να είναι η αληθινή θρησκεία του Θεού. Τα κάτωθι είναι τρία μόνο απο τα πλέον φανερά.

Το πρώτο επιχειρήμα βασίζεται στην θεϊκή προέλευση των ονομάτων της θρησκείας και την κατανόηση της έννοιάς των. Το δεύτερο ασχολείται με τα απλά και

μοναδικά διδάγματα που αφορούν την σχέση μεταξύ Θεού, ανθρώπου και δημιουργίας. Το τρίτο επιχείρημα εξάγεται απο το γεγονός οτι το Ισλάμ είναι παγκοσμίως εφικτό απο όλους τους ανθρώπους σε όλες τις εποχές. Αυτά είναι τα τρία βασικά συστατικά όποιας λογικής και αιτίας που επιβάλλονται απαραίτητως για μία θρησκεία, στο να θεωρηθεί ως η αληθινή θρησκεία του Θεού. Οι κάτωθι σελίδες θα αναπτύξουν αυτές τις έννοιες σε μερικές λεπτομέρειες.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Το πρώτο πράγμα που πρέπει κάθε ένας να γνωρίζει και να καταλάβει ευκρινώς περί του Ισλάμ, είναι το τι σημαίνει η ίδια η λέξη ``Ισλάμ``. Η Αραβική λέξη ``Ισλάμ``

σημαίνει την υπακοή ή την παράδοση της βούλησης ενός ατόμου στον μοναδικό Θεό, γνωστός στην Αραβική γλώσσα ως ``Αλλάχ``. Κάποιος που υποτάσσει την βούλησή του στον Θεό, στην Αραβική γλώσσα ονομάζεται ``Μουσουλμάνος``.

Η θρησκεία του ``Ισλάμ`` δεν ονομάστηκε απο ένα άτομο ή ανθρώπους, ούτε αυτή είχε αποφασισθεί απο μια μεταγενέστερη γενιά ανθρώπου, όπως στην περίπτωση του Χριστιανισμού ο οποίος είχε ονομασθεί μετά τον Ιησού Χριστό, ο Βουδισμός μετά

τον Γκαουντάμα Βούδα, ο Κομφουκισμός μετά τον

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

8

Κομφούκιο, ο Μαρξισμός μετά τον Κάρλ Μάρξ, ο Ιουδαϊσμός μετά την φυλή του Ιούδα και ο Ινδουϊσμός μετά τους Ινδουϊστές. Το ``Ισλάμ`` (παράδοση στην βούληση του Θεού) είναι η θρησκεία η οποία είχε δοθεί στον Αδάμ, τον πρώτο άνθρωπο και τον πρώτο προφήτη του Θεού και αυτή η θρησκεία ήταν όλων των προφητών που εστάλησαν απο τον Αλλάχ στο ανθρώπινο γένος. Επι πλέον το όνομά του είχε επιλεγθεί απο τον Ιδιο τον Θεό και αναφέρεται ευκρινώς στην Αγία Γραφή την οποία Εκείνος αποκάλυψε στον άνθρωπο.

Σε αυτήν την τελευταία αποκάλυψη, ονομαζόμενη στην Αραβική γλώσσα το Κοράνι, ο Αλλάχ αναφέρει τα κάτωθι:

``Σήμερα τελειοποίησα για σάς την Θρησκεία σας, συμπλήρωσα την εύνοιά Μου για σάς και διάλεξα για Θρησκεία σας το Ισλάμ``. [Το Κοράνι 5:3]

``Κι'άν κανείς επιθυμεί άλλη Θρησκεία απο το Ισλάμ (υποταγή στον Θεό), ποτέ τούτο δεν θα γίνει δεκτό απο Αυτόν``. [Κοράνι 3:85]

Απο τώρα, το Ισλάμ δεν διεκδικεί να είναι μια νέα θρησκεία που εισήχθει απο τον Προφήτη Μωχάμεντ στην Αραβία τον έβδομο αιώνα, αλλά μάλλον για να είναι μια επαναδιατύπωση στην τελική της μορφή, της αληθινής θρησκείας του Παντοδύναμου Θεού, του Αλλάχ, όπως αυτή αρχικά αποκαλύφθηκε στον Αδάμ και τους μεταγενέστερους προφήτες.

Σε αυτό το σημείο μπορούμε να σχολιάσουμε εν συντομία επι δύο άλλων θρησκειών που διεκδικούν να είναι το αληθινό μονοπάτι. Στην Βίβλο, πουθενά δεν θα βρείτε τον Θεό να αποκαλύπτει στον λαό του Προφήτη Μωυσή ή στους απογόνους του οτι η θρησκεία τους ονομάζεται Ιουδαϊσμός, ή στους οπαδούς του Χριστού

οτι η θρησκεία τους ονομάζεται Χριστιανισμός. Με άλλα λόγια, τα ονόματα ``Ιουδαϊσμός`` και ``Χριστιανισμός`` δεν έχουν θεϊκή καταγωγή ή έγκριση. Ούτε αυτό ήταν εως και μετά την αναχώρησή του οτι το όνομα Χριστιανισμός εδόθει στην θρησκεία του Ιησού.

Τότε, τι ήταν στην πραγματικότητα η θρησκεία του Ιησού, όπως διευκρινίζεται απο το όνομά της; (Αμφότερα τα ονόματα Ιησούς και Χριστός προήλθαν απο τις Εβραϊκές λέξεις, μέσω των Ελληνικών και των Λατινικών. Ο Ιησούς είναι στα Αγγλικά και τα Λατινικά τύπος απο το Ελληνικό Ιησούς, που τα οποία στην Εβραϊκή γλώσσα είναι Γιεσούα ή του Γιεχοσούα (Τζόσουα). Η Ελληνική λέξη Χρίστος είναι μετάφραση της Εβραϊκής [για] ‘μεσσία’, η οποία είναι ένας τίτλος που σημαίνει ‘ο χρισμένος’.)

θρησκεία του αντανακλάται στα διδάγματά του, στα οποία συνιστά στους οπαδούς του να τα αποδεχθούν ως καθοδηγητικές αρχές στην σχέση των με τον Θεό. Στο

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ισλάμ, ο Ιησούς είναι ένας προφήτης που εστάλλει απο τον Αλλάχ και στα Αραβικά ονομάζεται Εϊσσα.

Οπως οι προφήτες πριν απο αυτόν, ζήτησε απο τους ανθρώπους να παραδώσουν την βούλησή των στην βούληση του Θεού (στην οποία επ'αυτής βασίζεται το Ισλάμ). Για Παράδειγμα, στην Καινή Διαθήκη αναφέρεται οτι ο Ιησούς δίδαξε τους οπαδούς του να προσεύχονται στον Θεό ως εξής:

``Ο πατέρας μας στον ουρανό, δοξασμένο να είναι το όνομα του, ας γίνει το θέλημά του επι της γής οπως και στον ουρανό``. [Λουκάς 11:2/Ματθαίος 6:9-10]

Αυτή η έννοια τονίζεται απο τον Ιησού σε αριθμό εκ των κηρυγμάτων του που κατεγράφησαν στο Ευαγγέλιο. Δίδαξε, για παράδειγμα, οτι μόνο εκείνοι που υπάκουσαν θα κληρονομούσαν τον παράδεισο.

Επίσης ο Ιησούς επεσήμανε οτι ο ίδιος υπάκουσε στην θέλημα του Θεού.

“Κανείς απο εκείνους που με αποκαλούν ‘Κύριε’ θα εισέλθει στην βασιλεία του Θεού, παρά μόνο εκείνος που έπραξε το θέλημα του Πατέρα μου στον ουρανό.”

[Ματθαίος 7:21]

“Δεν μπορώ να κάνω τίποτα απο δικού μου, κρίνω οπως ακούω και η κρίση μου είναι δικαιοτάτη διότι δεν ζητώ το δικό μου θέλημα αλλά το θέλημα Εκείνου που με έστειλε.” [Ιωάννης 5:30]

Υπάρχουν πολλά κείμενα στο Ευαγγέλιο τα οποία δείχνουν οτι ο Ιησούς διευκρίνισε αυτό στους οπαδούς του οτι δεν ήταν ο μοναδικός αληθινός Θεός.

Για παράδειγμα, οταν μιλούσε για την Δευτέρα Παρουσία, είπε:

“Κανείς δεν γνωρίζει την ημέρα ή την ώρα, ακόμα ούτε και οι άγγελοι, ουτε ο υιός, αλλά μόνο ο Πατέρας.”

[Μάρκος 13:32]

Ετσι, ο Ιησούς όπως οι προφήτες πριν απο αυτόν και ο μόνος ο οποίος ήρθε μετά απο αυτόν, δίδαξε την θρησκεία του Ισλάμ: **υπακοή στο θέλημα του μοναδικού αληθινού Θεού.**

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Απο τότε που η τελική βούληση κάποιου υπάκουσε στον Θεό αντιπροσωπεύει την ουσία της λατρείας, το βασικό μήνυμα της θεϊκής θρησκείας του Θεού, το Ισλάμ, είναι η λατρεία μόνο του Θεού. Αυτό επίσης απαιτεί την αποφυγή της λατρείας που απευθύνεται σε οποιοδήποτε άτομο, τόπο ή πράγμα διαφορετικό από τον Θεό, τον δημιουργό όλων των πραγμάτων, είναι η δημιουργία του Θεού, ίσως να ειπωθεί ότι το Ισλάμ, στην ουσία, καλεί τον άνθρωπο μακριά από την λατρεία της δημιουργίας και τον προσκαλεί να λατρεύει μόνο τον Δημιουργό του. Αυτός είναι ο μόνος που του αξίζει η λατρεία του ανθρώπου, διότι αυτό είναι μόνο με την θέλησή Του που οι προσευχές εισακούονται.

Συνεπώς, αν κάποιος άνθρωπος προσεύχεται σε ένα

δέντρο και οι προσευχές του εισακούονται, αυτό δεν είναι το δέντρο το οποίο απαντά στις προσευχές του αλλά ο Θεός, ο οποίος επιτρέπει στις συνθήκες να συμβούν και που γι'αυτές προσευχήθηκαν.

Κάποιος μπορεί να πεί, ``Αυτό είναι φανερό``. Ομως, γι'αυτούς που λατρεύουν τα δέντρα, ίσως να μην είναι έτσι. Παρομοίως, λάτρεις του Ιησού, του Βούδα, ή του Κρίσνα, ή του Αγίου Χριστοφόρου, ή του Ιούδα, ή ακόμα και του Μωχάμεντ, δεν εισακούονται απο αυτούς, αλλά εισακούονται απο τον Θεό.

Ο Ιησούς δεν είπε στους οπαδούς του να τον λατρεύουν αλλά να λατρεύουν τον Θεό,

όπως αναφέρει το Κοράνι:

``Και ιδού! Ο Αλλάχ θα πεί: Ω Ιησού, ο υιός της Μαρίας! Μήπως είπες στους ανθρώπους, να με λατρεύουν και την μητέρα μου σαν θεούς εκτός απο τον Αλλάχ;, Εκείνος θα πεί: ``Δόξα Σε εσένα, ποτέ δεν θα έλεγα κάτι που δεν είχα δικαίωμα (να πώ).``

[Κοράνι 5:118]

Ούτε ο Ιησούς λάτρευε τον εαυτό του όταν προσευχόνταν, αλλά προτιμούσε να λατρεύει τον Θεό. Και όπως αναφέρθηκε στο Ευαγγέλιο να έχει πεί,

“Είναι γραπτό: ‘Να λατρεύετε τον Παντοδύναμο το Θεό σας και να υπηρετείτε Αυτόν μόνο.’” [Λουκάς 4:8]

Αυτή η βασική αρχή περιλαμβάνεται στο εναρκτήριο κεφάλαιο στο Κοράνι, γνωστό ως Σούρα Αλ Φάτιχα, εδάφιο 4:

“εσένα μόνο πρέπει να λατρεύουμε και απο εσένα μόνο να επικαλεσθούμε αρωγή.”

Κάπου αλλού στο τελευταίο βιβλίο της αποκάλυψης, το Κοράνι, ο Θεός επίσης είπε:

“Και είπε ο Κύριός σας: ‘Επικαλεσθείτε Με και θα

ανταποκριθώ σε αυτήν (προσευχή σας).''' [Κοράνι 40:60]

Αξίζει να τονισθεί ότι το βασικό μήνυμα του Ισλάμ (δηλαδή, την λατρεία μόνο του Θεού) επίσης διακηρύττει ότι ο Θεός και η δημιουργία Του είναι αναμφισβήτητα διαφορετικές οντότητες. Ο Θεός ούτε είναι ίσος με την δημιουργία Του ούτε είναι μέρος αυτής, μα ούτε και η δημιουργία Του είναι ίση με Αυτόν ή είναι μέρος Αυτού.

Αυτό ίσως να φαινόταν εμφανές, αλλά η ανθρώπινη λατρεία της δημιουργίας, αντι του Δημιουργού είναι βασισμένη σε ένα μεγάλο βαθμό στην άγνοια, ή αμέλεια, αυτής της έννοια.

Αυτό είναι η πίστη ότι η έννοια του Θεού υπάρχει παντού στην δημιουργία Του ή ότι η θεϊκή Του ύπαρξη είναι ή ήταν παρούσα σε κάποια τμήματα της δημιουργίας Του, η οποία παρείχε δικαίωση για την λατρεία της δημιουργίας του Θεού και αυτή ονομάστηκε η λατρεία του Θεού. Ομως, το μήνυμα του Ισλάμ, όπως

μεταφέρθηκε απο τους προφήτες του Θεού, είναι να λατρεύετε μόνο τον Θεό και να αποφεύγετε την λατρεία της δημιουργίας Του είτε άμεσα ή έμμεσα.

Στο Κοράνι του Θεού σαφώς αναφέρεται:

“Βέβαια έχουμε στείλει σε κάθε έθνος έναν προφήτη, με την εντολή να Με λατρεύετε και να αποφεύγετε την ειδωλολατρεία.” [Κοράνι 16:36]

Οταν οι ειδωλολάτρες ερωτήθηκαν γιατί λατρεύουν τα είδωλα που δημιουργήθηκαν απο τους ανθρώπους, η αμετάβλητη απάντηση είναι οτι αυτοί στην πραγματικότητα δεν λάτρευαν την μορφή της πέτρας, αλλά τον Θεό που υπήρχε μέσα της. Ισχυρίζονταν οτι το πέτρινο είδωλο είναι ένα κεντρικό σημείο της έννοιας του Θεού και όχι ο ίδιος ο Θεός!

Κάποιος που αποδέχθηκε την έννοια οτι ο Θεός είναι

παρών σε κάθε μέρος εντός της δημιουργίας Του θα είναι υποχρεωμένος να αποδεχθεί αυτό το επιχείρημα για ειδωλολατρεία. Ενώ, κάποιος που καταλαβαίνει το βασικό μήνυμα του Ισλάμ και τα τεκμήριά του ποτέ δεν θα συμφωνούσε στην ειδωλολατρεία όσο κι'αν είναι αιτιολογημένο.

Εκείνοι που ισχυρίζονται θεότητα για τους εαυτούς των διαχρονικά συχνά έχουν βασίσει τους ισχυρισμούς των στην εσφαλμένη πίστη ότι ο Θεός είναι παρών στον άνθρωπο. Πηγαίνοντας ακόμα μακρύτερα, ισχυρίζονται ότι ο Θεός είναι περισσότερο παρών σε αυτούς παρά στους υπόλοιπους απο εμάς και επομένως ότι άλλες υπάρξεις θα έπρεπε να υπάκουαν σε αυτούς και να τους λατρεύουν προσωπικά σαν Θεό ή όπως ο Θεός συγκεντρώθηκε εντός αυτών των ατόμων.

Παρομοίως, εκείνοι οι οποίοι ισχυρίστηκαν την θεότητα των άλλων μετά που πέθαναν ευρήκαν εύφορο έδαφος μεταξύ εκείνων που αποδέχθηκαν την εσφαλμένη πίστη

της παρουσίας του Θεού στον άνθρωπο.

Απο τώρα και στο εξής θα πρέπει να είναι εντελώς σαφές ότι κάποιος που έχει αντιληφθεί το βασικό μήνυμα του Ισλάμ και τα τεκμήριά του ποτέ δεν θα συμφωνούσε κάτω από οποιαδήποτε περίπτωση να λατρεύει άλλη ανθρώπινη ύπαρξη.

Η θρησκεία του Θεού, στην ουσία, είναι μία σαφής έκκληση για την λατρεία του Δημιουργού και την απόρριψη της λατρείας της δημιουργίας σε οποιαδήποτε μορφή.

Αυτή είναι η σημασία της αρχής του Ισλάμ:

“Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός τον Αλλάχ”

Η ειλικρινής διακήρυξη αυτής της φράσης και της προφητείας αυτομάτως οδηγούν κάποιον εντός της εστίας του Ισλάμ και ειλικρινή πίστη σε αυτήν εγγυάται σε

κάποιον τον Παράδεισο.

Ετσι, ο τελευταίος Προφήτης του Ισλάμ (Ειρήνη και Ευχές απο τον Αλλάχ επ'Αυτού)

Αναφέρεται να έχει ειπεί, ``**Οποιοσδήποτε προφέρει: Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός τον Αλλάχ και πεθάνει πιστεύοντας ακράδαντα σε αυτό (πίστη) θα εισέλθει στον Παράδεισο**``.

Το θρήσκευμα σε αυτή την διακήρυξη της πίστης απαιτεί κάποιον να παραδώσει τον εαυτό του στον Θεό κατά τον τρόπο που διδάχθηκε απο τους προφήτες του Θεού.

Αυτό επίσης απαιτεί απο τον πιστό να εγκαταλείψει την ειδωλοκατρεία.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΤΙΚΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ

Υπάρχουν τόσο πολλές αιρέσεις, λατρείες, θρησκείες, φιλοσοφίες και οργανώσεις στον κόσμο, όλα απο αυτά διεκδικούν να είναι η ορθή οδός ή το μοναδικό αληθινό μονοπάτι του Θεού. Πώς κάποιος μπορεί να καθορίσει όποιο είναι το σωστό απο αυτά ή αν, πράγματι, όλα είναι σωστά; Μία μέθοδος δια της οποίας μπορεί να βρεθεί απάντηση είναι να διασαφηνίσουμε τις επιπόλαιες διαφορές στα διδάγματα των διαφόρων διεκδικητών εως την τελική αλήθεια εξακριβώνοντας το κεντρικό αντικείμενο της λατρείας επι του οποίου αυτοί καλούν, άμεσα ή έμμεσα. Οι ψεύτικες θρησκείες, όλες έχουν μία κοινή και βασική έννοια σχετικά με τον Θεό, είτε αυτοί

διεκδικούν οτι όλοι οι άνθρωποι είναι Θεοί, ή οτι ορισμένοι άνθρωποι ήταν Θεοί, ή οτι η φύση είναι Θεός,

ή ότι Θεός είναι αποκύημα της ανθρώπινης φαντασίας. Έτσι, μπορεί να ειπωθεί ότι το βασικό μήνυμα των ψεύτικων θρησκειών είναι ότι ο Θεός μπορεί να λατρευτεί στην μορφή της δημιουργίας Του. Οι ψεύτικες θρησκείες προσκαλούν τον άνθρωπο στο να λατρεύει την δημιουργία ονομάζοντας την δημιουργία ή μερική άποψη από αυτό ως Θεό.

Για παράδειγμα, ο προφήτης Ιησούς κάλεσε τους οπαδούς του να λατρεύουν τον Θεό, αλλά εκείνοι οι οποίοι διεκδικούν να είναι σήμερα οι οπαδοί του Ιησού καλούν τον κόσμο να λατρεύουν τον Ιησού, διεκδικώντας ότι αυτός ήταν Θεός.

Ο Βούδας ήταν ένας μεταρρυθμιστής ο οποίος σύστησε αριθμό ανθρωπιστικών αρχών στην θρησκεία της Ινδίας. Δεν διεκδίκησε να είναι Θεός, ούτε πρότεινε στους οπαδούς του ότι μπορεί να είναι ένα αντικείμενο λατρείας. Ακόμα και σήμερα οι πλείστοι των Βουδιστών

που ευρίσκονται εκτός της Ινδίας τον θεωρούν σαν Θεό και προσκυνούν τα είδωλα εξομοιώνοντάς τον με αυτά.

Χρησιμοποιώντας την αρχή εξακρίβωσης του αντικειμένου της λατρείας, μπορούμε εύκολα να ανακαλύψουμε τις ψεύτικες θρησκείες και την επινοημένη φύση της καταγωγής των.

Όπως ο Θεός είπε στο Κοράνι:

“Εσείς δεν λατρεύετε πραγματικούς θεούς, λατρεύετε μόνο ονόματα που με αυτά εσείς και οι πρόγονοί σας έχετε ονομάσει και για τα οποία ο Αλλάχ καμία εξουσιοδότηση δεν έχει στείλει(κάτω): Η εξουσία ανήκει μόνο στον Αλλάχ, που προστάζει να μην λατρεύετε παρά μόνο Εκείνο. Αυτή είναι η σωστή θρησκεία, κι’όμως οι περισσότεροι απο τους ανθρώπους δεν το καταλαβαίνουν.” [Κοράνι 12:40]

Αυτό ίσως υποστηριχθεί ότι όλες οι θρησκείες διδάσκουν καλά πράγματα, τότε γιατί θα ενδιέφερε ποία απο αυτές ακολουθούμε; Η απάντηση είναι ότι όλες οι ψεύτικες θρησκείες διδάσκουν τον μέγιστο σατανά την λατρεία της φύσης. Η λατρεία της φύσης είναι το μέγιστο αμάρτημα το οποίο ο άνθρωπος μπορεί να διαπράξει, διότι αυτό αντιτίθεται με τον αρχικό σκοπό της δημιουργίας του.

Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε για να λατρεύει μόνο τον Θεό ως Αλλάχ όπως ρητά αναφέρθηκε στο Κοράνι:

“Και δεν έπλασα τα πνεύματα και τους ανθρώπους, παρά μόνο για να με λατρεύουν.” [Κοράνι 51:56]

Συνεπώς, η λατρεία της δημιουργίας, η οποία είναι η ουσία της ειδωλολατρίας είναι το μοναδικό ασυγχώρητο αμάρτημα. Κάποιος που πεθαίνει ειδωλολάτρης, η μοίρα

του σφραγίσθηκε στον άλλο κόσμο. Αυτό δεν είναι μία γνώμη, αλλά ένα αποκαλυπτικό γεγονός που αναφέρθηκε απο τον Θεό στην τελική αποκάλυψη προς τον άνθρωπο:

“Ο Αλλάχ δεν συγχωρεί, όποιον λατρεύει συνέταιρο με Αυτόν. Συγχωρεί όμως, οτιδήποτε άλλο αμάρτημα και σε όποιον θέλει.” [Κοράνι 4:48 και 116]

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Απο τότε που οι συνέπειες αυτών που ακολούθησαν μια ψεύτικη θρησκεία είναι τόσο σοβαρές, η πραγματική θρησκεία του Θεού έπρεπε να είχε γίνει στο παρελθόν παγκοσμίως ευκολονόητη και παγκοσμίως εφικτή και πρέπει να συνεχισθεί αιώνια να είναι ευκολονόητη και εφικτή σε όλο τον κόσμο. Με άλλα λόγια, η αληθινή θρησκεία του Θεού δεν μπορεί να περιορισθεί σε κανένα λαό, τόπο, ή χρονική περίοδο. Ούτε είναι λογικό ότι μια τέτοια θρησκεία θα μπορούσε να επιβάλλει όρους που δεν έχουν καμία σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, όπως το βάπτισμα, η πίστη σε άνθρωπο σαν ένας σωτήρας, ή ως ένας μεσάζων. Εντός της κεντρικής αρχής του Ισλάμ και του ορισμού του(την παράδοση της βούλησης κάποιου στον Θεό)κείνται οι ρίζες της παγκοσμιότητας του Ισλάμ.

Οποτε αντιληφθεί ο άνθρωπος οτι ο Θεός είναι ένας και διαφέρει απο την δημιουργία Του και παραδώσει τον εαυτόν του στον Θεό, γίνεται ένας Μουσουλμάνος στο σώμα και στο πνεύμα και δικαιούται τον Παράδεισο.

Επομένως, κάθε ένας σε οποιονδήποτε χρόνο στις πλέον απομονωμένες περιοχές του κόσμου μπορεί να γίνει Μουσουλμάνος, ένας οπαδός της θρησκείας του Θεού, το Ισλάμ, απορρίπτοντας απλούστατα την λατρεία της δημιουργίας και να απευθυνθεί μόνο στο Θεό.

Ομως, αυτό θα έπρεπε να τονισθεί, οτι για να παραδοθεί πραγματικά στην θέληση του Θεού, οφείλει να επιλέγει συνεχώς μεταξύ σωστού και λάθους. Πράγματι, ο άνθρωπος έχει προικισθεί απο τον Θεό με την δύναμη οχι μόνο για να διακρίνει το σωστό απο το λάθος, αλλά επίσης να επιλέγει μεταξύ αυτών.

Αυτές οι δυνάμεις που δόθηκαν απο τον Θεό μεταφέρουν μαζί τους μια ενδιαφέρουσα ευθύνη, δηλαδή, οτι ο άνθρωπος είναι υπόλογος στον Θεό για τις επιλογές που κάνει. Τότε, αυτό σημαίνει οτι ο άνθρωπος θα πρέπει να προσπαθήσει σε υπέρτατο βαθμό να πράξει το καλό και να αποφύγει το κακό.

Αυτές οι έννοιες εκφράζονται στην τελική αποκάλυψη ως εξής:

“Όσοι πίστεψαν(στο Κοράνι)κι’οσοι ακολούθησαν τις Ιουδαϊκές Γραφές και οι Χριστιανοί και οι Σαββαίοι, κι’οποιος άλλος πίστεψε στον Αλλάχ και την Εσχατη Μέρα και έκανε το καλό, θα έχουν την ανταμοιβή του Κυρίου τους. Σε αυτούς δεν θα υπάρχει ούτε φόβος ούτε λύπη.” [Κοράνι 2:62]

Αν, για οποιονδήποτε λόγο, αυτοί αποτύχουν να

αποδεχθούν το τελικό μήνυμα μετά που σαφώς αυτό τους εξηγήθηκε, αυτοί θα είναι σε σοβαρό κίνδυνο. Ο τελευταίος Προφήτης είπε:

“Οποιος και να είναι μεταξύ των Χριστιανών και των Εβραίων και με ακούσει αλλά δεν βεβαίωσε την πίστη του σε όσα ανέφερα και πεθάνει σε αυτή την κατάσταση θα είναι μεταξύ των κατοίκων της κόλασης.”

(Σαχίχ του Μόσλεμ[Αγγλική Μετάφραση], Τόμος1, Σελ.(91), Αριθ.:(284).

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η ερώτηση που προκύπτει εδώ είναι: Πως αναμένεται όλοι οι άνθρωποι να μπορούν να πιστεύουν σε ένα μόνο αληθινό Θεό, έχοντας τις δικές τους ποικίλλες υποδομές, κοινότητες και πολιτισμούς; Για ανθρώπους που γίνονται υπεύθυνοι για να λατρεύουν το ένα και αληθινό Θεό, όλοι αυτοί χρειάζονται να έχουν πρόσβαση για να Τον γνωρίζουν. Η τελευταία αποκάλυψη δίδαξε ότι όλες οι ανθρώπινες υπάρξεις αναγνωρίζουν την ύπαρξη του ενός αληθινού Θεού που είναι αποτυπωμένη στις ψυχές τους, σαν μέρος της πρωταρχικής τους φύσης με την οποία αυτοί δημιουργήθηκαν.

Στο έβδομο κεφάλαιο του Κορανίου(Αλ Ααράφ, εδάφια 172-173), ο Θεός εξήγησε ότι Αυτός έπλασε τον Αδάμ. Αυτός ήταν η αιτία να υπάρξουν όλοι οι απόγονοι του

Αδάμ και Αυτός τους έκανε να επιμαρτυρήσουν, σχετικά με τον εαυτόν τους, λέγοντας:

“Μήπως δεν είμαι εγώ ο Κύριός σας;” Και αυτοί όλοι απάντησαν, ‘Ναί! Το ομολογούμε.’”

Κατόπιν ο Αλλάχ εξήγησε γιατί είχε επιβάλλει σε όλο το ανθρώπινο γένος να επιμαρτυρήσει ότι Αυτός είναι ο δημιουργός τους και ο μοναδικός αληθινός Θεός που αξίζει λατρείας. Αυτός είπε:

“Για να μην πείτε(τότε)κατά την Ημέρα της Κρίσης, ‘Αυτό το αγνοούσαμε.’ [Κοράνι 7:172]

Αυτό εξηγεί, δεν μπορούμε να απαντήσουμε σε αυτήν την ημέρα ότι αγνοούσαμε ότι ο Αλλάχ, ήταν ο Θεός μας και ότι κανείς δεν μας είπε ότι εμείς είχαμε σαν προϋπόθεση να λατρεύουμε μόνο τον Αλλάχ. Ο Αλλάχ το εξήγησε εκτενώς ότι:

``Η να πείτε οτι: Επειδή οι γονείς μας-πριν απο εμάς-ακολούθησαν ψεύτικους θεούς και εμείς ήμασταν οι απόγονοί τους-μετά απο αυτούς-γιατί τότε μας καταστρέφεις, οτι επιπόλαια έκαναν(εκείνοι).``

[Κοράνι 7:173]

Ετσι, κάθε παιδί που γεννιέται με μια φυσική πίστη στον Θεό και μια εξ'εμφύτου τάση να λατρεύει Αυτόν μόνο. Αυτή η εξ'εμφύτου πίστη και τάση ονομάζεται στα Αραβικά ``Φίτρα.``

Ο Προφήτης Μωχάμεντ ανέφερε οτι ο Αλλάχ είπε, ``Δημιούργησα τους δούλους μου στην σωστή θρησκεία, αλλά οι σατανάδες τους έκαναν να παραστρατήσουν.`` Ο Προφήτης επίσης είπε, ``Κάθε παιδί γεννιέται σε κατάσταση της Φίτρα. Κατόπιν οι γονείς του το κάνουν Εβραίο, Χριστιανό ή ένα Ζωροαστρικό.``

Αν το παιδί το άφηναν μόνο του, θα μπορούσε να λατρεύει τον Θεό με τον δικό του τρόπο, αλλά όλα τα παιδιά επηρεάστηκαν απο το περιβάλλον. Ετσι, όπως το παιδί υπακούει στους φυσικούς νόμους, τους οποίους ο Αλλάχ επέβαλλε στην φύση, με τον ίδιο τρόπο η ψυχή του επίσης υπακούει φυσικά στο γεγονός οτι ο Αλλάχ είναι ο Θεός και Δημιουργός του. Αλλά, αν οι γονείς του προσπαθήσουν να το κάνουν να ακολουθήσει διαφορετικό μονοπάτι, το παιδί δεν είναι αρκετά δυνατό στα πρώτα στάδια της ηλικίας του να αντισταθεί ή να αντιταχθεί στην βούληση των γονέων του.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, η θρησκεία, την οποία το παιδί ακολουθεί, είναι μια συνήθεια και ανατροφή και ο Θεός δεν το κάνει υπόλογο ή το τιμωρεί για την θρησκεία του εως ένα ορισμένο στάδιο της ζωής του.

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Καθ'όλη την διάρκεια των ανθρωπίνων ζωών, απο την παιδική ηλικία εως την ώρα που πεθαίνουν, σημεία του ενός και μοναδικού Θεού εμφανίζονται σε αυτούς σε όλες τις περιοχές της γής και στις ίδιες τις ψυχές των, εως ότου διευκρινισθεί οτι υπάρχει μόνο ένας αληθινός Θεός ο(Αλλάχ).

Ο Θεός λέγει στο Κοράνι

``Σύντομα θα δείξουμε τα σημεία Μας,(έστω και αν ευρίσκονται)στο πλέον απομεμακρυσμένο σημείο(της γής)και στις ίδιες τις ψυχές τους-μέχρις ότου φανερωθεί σε αυτούς-οτι αυτό το Κοράνι είναι η αλήθεια.``

[Κοράνι 41:53]

Τα κατωτέρω είναι ένα παράδειγμα του Θεού

αποκαλύπτοντας μέσω ενός σημείου σε ένα άνθρωπο το λάθος της ειδωλολατρίας του. Στην Νοτιοανατολική περιοχή της ζούγκλας του Αμαζονίου στην Βραζιλία, στην Νότιο Αμερική, μια πρωτόγονη φυλή έκτισε μια καλύβα για να εγκατασταθεί το ανδρείκειλο της ειδωλολατρίας των Σκουάτς, αντιπροσωπεύοντας τον ανώτατο Θεό όλης της δημιουργίας.

Την επόμενη ημέρα ένας νέος άνδρας μπήκε στην καλύβα για να αποτίσει φόρο τιμής στον Θεό και καθώς ήταν σε στάση γονυκλισίας, σε οτι είχε διδαχθεί οτι αυτό ήταν ο ο Δημιουργός και Υποστηρικτής του, ένα γέρικο ψωριασμένο σκυλί γεμάτο ψύλλους γλστρησε μέσα στην καλύβα. Ο νέος άνδρας σήκωσε αμέσως τα μάτια του να δει τον σκύλο που σήκωσε το πίσω πόδι του και ούρησε επι του ειδώλου.

Προσβεβλημένος, ο νέος έδιωξε τον σκύλο έξω απο τον ναό, αλλά όταν η οργή του κόπασε φαντάστηκε οτι το

είδωλο δεν μπορούσε να είναι ο Κύριος της Υψηλίου. Ο Θεός πρέπει να είναι αλλού, συνεπέρανε. Οσο παράξενο κι'αν φαίνεται, ο σκύλος ούρησε επι του ειδώλου ήταν ένα σημείο απο τον Θεό για αυτόν τον νέο άνδρα. Αυτό το σημείο περιείχε το θείο μήνυμα οτι το τι λάτρευε εκείνος ήταν ψεύτικο. Αυτό απελευθερώθηκε απο την δουλεία ακολουθώντας την παραδοσιακή διδαχή της λατρείας ενός ψεύτικου θεού.

Ως αποτέλεσμα, εδόθει σε αυτόν τον άνθρωπο μια επιλογή: είτε να ψάξει τον αληθινό θεό ή να συνεχίσει στο σφάλμα των μονοπατιών του.

Ο Αλλάχ αναφέρει την αναζήτηση του προφήτη Αβραάμ για τον Θεό σαν παράδειγμα το πως εκείνοι που ακολουθούν τα σημεία του θα είναι σωστά οδηγημένοι.

``Και έτσι δείξαμε στον Αβραάμ τα σημεία που φανερώνουν την κυριαρχία του Αλλάχ στους ουρανούς

και στην γή και να γίνει ένας απο τους βαθύτατα πιστούς.

Οταν τον σκέπασε πάνω του η νύχτα, είδε ένα αστέρι και είπε: 'Αυτό είναι ο Κύριός μου.' Οταν όμως έδυσε είπε: 'Δεν αγαπώ αυτούς τους θεούς που δύνουν'

Οταν είδε το φεγγάρι να ανατέλλει με μεγαλείο είπε: 'Αυτό είναι ο Κύριός μου.' 'Οταν όμως το φεγγάρι έδυσε είπε: 'Αν δεν με καθοδηγήσει ο Κύριός Μου, θα βρεθώ σίγουρα μαζί με τους παραστρατημένους.'

Οταν είδε τον ήλιο να ανατέλλει με λαμπρότητα είπε: 'Αυτός είναι ο Κύριός μου είναι ο μεγαλύτερος απ'όλα.' Οταν όμως ο ήλιος έδυσε είπε: 'Ω λαέ μου! Είμαι αθώος απο οτι συνεταιρίζεται με τον Αλλάχ.

Εστρεψα τον εαυτόν μου με αφοσίωση στην λατρεία του Αλλάχ, ο οποίος έπλασε τους ουρανούς και την γή. Αποφεύγω την πλάνη σκοπεύοντας την αλήθεια και ποτέ

δεν θα είμαι απο αυτούς που συνεταιρίζουν άλλους με τον Αλλάχ.” [Κοράνι 6:75-79]

Οπως προαναφέραμε, οι προφήτες εστάλησαν σε κάθε έθνος και φυλή για να υποστηρίξουν την φυσική πίστη του ανθρώπου στον Θεό και την εξ’εμφύτου υπακοή του ανθρώπου για να Τον λατρεύει, εξ’ίσου για να ενδυναμώσει την θεϊκή αλήθεια στα καθημερινά σημεία που αποκαλύφθηκαν απο τον Θεό. Αν και πολλά απο τα διδάγματα των προφητών διαστρεβλώθηκαν, μέρη αυτών αποκαλύπτουν τα μηνύματά των εμπνευσμένα σε αυτούς απο τον Θεό, παρέμειναν αμόλυντα και εξυπηρέτησαν στο να καθοδηγήσουν το ανθρώπινο γένος στην επιλογή μεταξύ σωστού και λάθους.

Η επιρροή των εμπνευσμένων μηνυμάτων που εστάλησαν απο τον Θεό δια μέσου των αιώνων, μπορούμε να τα δούμε στις ``Δέκα Εντολές``στο Τορά του Ιουδαϊσμού, τα οποία κατόπιν υιοθετήθηκαν στα διδάγματα του Χριστιανισμού, εξ’ίσου στην ύπαρξη

των νόμων κατά του εγκλήματος, κλοπής και μοιχείας σε πλείστες κοινωνίες σε όλο τον αρχαίο και σύγχρονο κόσμο.

Ως αποτέλεσμα των σημείων του Θεού στο ανθρώπινο γένος δια μέσου των αιώνων, συνδιασμένο με την αποκάλυψή Του, μέσω των προφητών Του, εδόθει μια ευκαιρία σε όλο το ανθρώπινο γένος να αναγνωρίσει τον μόνο και μοναδικό Θεό.

Επομένως, κάθε ψυχή θα είναι υπόλογη για την πίστη της στον Θεό και της παραδοχής της αληθινής θρησκείας του Θεού, δηλαδή, το Ισλάμ, το οποίο σημαίνει πλήρη παράδοση στην θέληση του Αλλάχ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η προαναφερθείσα παρουσίαση επέδειξε ότι το όνομα της θρησκείας του Ισλάμ εκφράζει την πλέον βασική αρχή του Ισλάμ, παράδοση στον Θεό και ότι το όνομα `Ισλάμ` επιλέχθηκε όχι από τον άνθρωπο, αλλά από τον Θεό, σύμφωνα με τις ιερές γραφές του Ισλάμ.

Επίσης επεδείχθει ότι το Ισλάμ μόνο του δίδαξε την μοναδικότητα του Θεού και τις ιδιότητές Του και επιβάλλει την λατρεία μόνο του Θεού χωρίς μεσάζοντες. Τελικά χάριν της θεϊκής τάσης που ενσταλάχθηκε στον άνθρωπο για να λατρεύει τον Θεό και των σημείων που αποκαλύφθηκαν από τον Θεό δια μέσου των αιώνων σε κάθε άτομο, ίσως να το επίτευξε το Ισλάμ συγχρόνως με όλους τους ανθρώπους.

Εν συντομία, η σημασία της λέξης Ισλάμ(παράδοση στον

Θεό), η θεμελιώδης αναγνώριση του Ισλάμ στην μοναδικότητα του Θεού και την πρόσβαση του Ισλάμ σε όλη την ανθρωπότητα, πειστικά σε όλες τις εποχές, υποστηρίζει την διεκδίκηση του Ισλάμ ότι απο την αρχή της ιστορίας σε οποιαδήποτε γλώσσα, αυτό εκφράσθηκε ότι το Ισλάμ μόνο του ήταν και θα είναι η αληθινή θρησκεία του Θεού,

Καταλήγοντας παρακαλούμε τον Αλλάχ, τον Υψιστο, να μας κρατήσει στο σωστό μονοπάτι το οποίο Εκείνος μας καθοδήγησε και να μας απονείμει τις ευχές και το έλεός Του, γιατί Αυτός είναι πράγματι ο Υψιστος Ελεήμων. Δόξα να έχει ο Αλλάχ, ο Κύριος της Οικουμένης και Ειρήνη και Ευχές επι του Προφήτη Μωχάμεντ και σε όλους τους προφήτες του Θεού και τους ενάρετους αυτών οπαδούς.